

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, 26. ЈУН 1995.
БРОЈ 43. ГОДИНА VI

ВЕЛИКИ МИТИНГ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ У БЕОГРАДУ

СЛОБО ОДЛАЗИ! ВРЕМЕ ЈЕ!

Радикали нису пали, ни стали, ни попустили!

Пролећни циклус митинга, које је Српска радикална странка одржавала широм непокорне Србије, успешно је окончан "догађањем" радикала усред Београда, 17. јуна, пред више десетина хиљада најодважнијих грађана Србије.

Иако ослабљени неучествовањем својих првака, који одбројавају затворске дане у Гњилану, и остављени на цедилу од стране самозваних "опозиционих" странака, успешно су организовали и одржали свој дуго најављивани митинг.

Полицијски режим је све учинио да на платоу испред Божовићеве скупштине буде што мање људи. (Чеке и заседе на прилазним путевима Београду, претње и застрашивања, враћање организованих група и препознатих радикала, потпуно затварање границе са Републиком Српском, дезинформације о отказивању митинга, били су методи да се то постигне.

Када су у томе само делимично успели, тешећи сами себе, објавили су да је на митингу било онолико присутних колико су они прижељкивали.

Митинг је почео тачно у заказано време а завршио се после два дозвољена сата. Протекао је "без инцидената" како су режимски медији намерно нагласили превиђајући да на радикалским окупљањима никада није било никаквих инцидената, уколико их нису испровоцирали "чувари" реда и поретка.

Пониженој и увређеној Србији радикали су вратили наду и најавили сумрак омраженог режима оличеног у болесном мрачном (није штампарска грешка) пару Марковић-Милошевић.

То је прва ускликнула Наташа Јовановић, председник шумадијског

округа Српске радикалне странке, која је отворила митинг.

"Време је да се мења власт у Србији! Време је да Србија постане слободна и демократска, време је да се суди издајницима а не народним посланицима! Време је да режим дедињског дахије падне пред ноге српског народа!"

После химне "Боже правде" која је пред бационом тираније, бившом Скупштином народних изабраника, пркосно одјекнула као глас новог времена и радосног бруја који се дуго није стишао, савезни посланик Драшко Марковић је позвао окупљени народ:

"Развијмо наше барјаке поноса да их боље уоче они чија је црвена ружа прецветала и претворила се у шипак и у пендрек. Шипак који су наменили штедишама, пензионерима, радницима и сељацима а пендрек као средство застрашивања, политичким опонентима и неистомисљеницима."

А развијени, плави, радикалски барјаци који су се слагали са небом поносно су се виорили и шумели о променама и сунцу после кише.

"Не може се српским главама и српским земљама трговати ради неког капитулантског, ропског и варљивог мира!"

Упозорио је на крају свог говора посланик радикала који су тог дана сви били млади, леви и паметни.

Један од ухапшених у Гњилану др Милорад Јеврић, који је незаслужену казну у целости издржао, дошао је право из затвора на митинг. Када је присутнима пренео поздраве из комунистичке тамнице од вође радикала и осталих страначких првака, захуктала маса је експлодирала тражећи слободу за ухапшене и затвор за криминалше. Још под утиском недавног полицијског малтретирања и осуде теледиригованог судства Јеврић је, нерадо се сећајући, говорио о политичком погрому над радикалским посланицима и активистима.

Бранислав Вакић, народни посланик и српски четнички војвода, говорио је у име 30.000 српских добровољаца који су се борили и који се данас боре у српским Крајинама и у име неколико стотина погинулих из њихових редова.

"Оптужујем Милошевића да је највећи кривац за геноцид над српским народом у српским Крајинама, да је највећи кривац за ово што се данас догађа и за масовни злочин који се догодио 2. маја у западној Славонији, када је неколико хиљада наше браће, мајки и нејачи убијено и поклано од усташа!"

Звиждуни протеста одјекнули су подно старих платана, у најширој београдској улици и као ехо одлетели пут Дедиња. Народ је још једном осудио бездушника.

др Рада Трајковић, посланик са Кошмет, заклела се пред народом да ће говорити истину.

СЛОБОДА СРПСКИМ РАДИКАЛИМА, КРИМИНАЛЦЕ У ЗАТВОР!

Господин Шешељ је дошао службеним возилом Скупштине Југославије, са службеним шофером, без телохранитеља. Није хтео да одржи митинг, када је сазнао да је забрањен, али је хтео да се са неколико речи обрати народу који је инсистирао да га чује. Тада је пристигао кордон специјалаца. Наш председник је карате ударцима оборен на земљу и пиштољ му је прислоњен на главу".

(Реконструишући догађаје сазнали смо да је др Шешељу док су му стављане лисице, које је носио осам сати, нестало ручни сат. Очигледно је да је полиција, поред строгаће, истремирала и поткрадања за која у својим претпостављенима има савршене инструкторе).

Председник Извршног одбора Српске радикалне странке за Црну Гору, Драго Бакрач, чију је смену са функције потпредседника Скупштине затражило 12 посланика црногорских социјалиста, направио је паралелу стања у Србији са стањем у Црној Гори.

"И доле није много боље. Аћим Вишњић, потпредседник Централне отаџбинске управе је ухапшен и осуђен на 5 месеци затвора зато што је у Скупштини доказивао и износио чињенице о националној издаји и вези црногорског државног врха, Ђукановића и Булатовића, са криминалом. У припреми су и нови судски процеси али ми се тога не бојимо!"

Драго Бакрач је био бурно поздрављен за своје "признање" да је спремни-

ји да се бори него да говори а следећи говорник др Бора Костић је објавио радосну вест да су комунисти изгубили своје упориште на југу Србије.

"Долазим са југа који је до недавно био последње комунистичко упориште. Али данас, када су хиљаде радника остале без посла, када хиљаде пензионера не прима пензије, када народ трпи, њихово упориште се губи."

Милорад Мирчић, панонски радикал и народни посланик, духовито је "окрпио" проклету Јерину и Вука Бранковића, не заборављајући притом ни пијаног Контића и "оног човека од сламе"

Гласан смех је изазвала његова примедба на рачун Мириног цвета у коси који је она заденула "да би јој се знало шта јој је предња а шта задња страна".

Пробивши блокаду на Дрини (што није успело др Николи Поплашену) на митингу је учествовао и Драган Јовановић, Главни секретар Српске радикалне странке Републике Српске.

Из душе, епски, као гуслари из његовог краја, чистим језиком и поштедом речју изазвао је спонтано одушевљење присутних.

"Они којима је власт дража од Бога, сакривени на Дедињу од народа, морају да заврше на историјском буњишту. Ако ни због чега а оно зато што нас нечасним методама приморавају да прихватимо мировни комент који нам светски ломиврати нуде".

Рекао је, између осталог, надахнути Јовановић оптуживши Милошевића да "затеже турски свилени гајтан око нашег врата, у нади да потпуно угуши српско национално биће на

просторима бивше Босне и Херцеговине".

Смирени, марљиви и вредни савезни посланик из Ниша, Зоран Крашић, аргументовано је секцирао режимске доповлуке и жудњу за влашћу, до последње марке и до последњег Србина. На крају им је поручио да донесу једину исправну одлуку, јер су све досадашње биле погрешне, да иду кући јер народ више не може да их трпи!

Потпредседник Извршног одбора Српске радикалне странке Чедомир Васиљевић, савезни посланик, говорио је о "финансијским трансакцијама" режима, односно плачки народа преко хипер инфлације и приватних банака да би огорчено закључио:

"Србија је поклекла под теретом криминала, под теретом издаје и социјалне беде".

Милинко Газдић, потпредседник Извршног одбора Српске радикалне странке Црне Горе је, уз гласно одобравање народа, поручио Слободану Милошевићу, Милу Ђукановићу и Момиру Булатовићу:

"Господо, ухапсили сте Војислава Шешеља, ухапсили сте Тому Николића, ухапсили сте Аћима Вишњића. Издржаће они робију у вашим комунистичким казаматима али, будите сигурни, ускоро ћете ви на њихова места! Ускоро ћете морати да положите рачуне што сте опљачкали сопствени народ и што сте издали сопствену земљу".

Стево Драгишић, најмлађи посланик у Скупштини Србије, је јасно и гласно изнео захтеве српских радикала Слободану Милошевићу и његовом режиму.

"Тражимо, прво, да се укине она срамота на Дрини. Тражимо да преко Дрине слободно прелазе добровољци, са свим

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешељ
Генерални директор:
Александар Стефановић
Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић
Заменик главног и одговорног уредника:
Петар Димовић
Редакција:
Јадранка Шешељ, Рајко Горановић, Момир Марковић, Мирослав Васиљевић, Наташа Јовановић, Александар Вучић
Председник Издавачког савета:
др Ђорђе Николић
Секретар редакције:
Љиљана Мијековић
Техничко уређење:
АБЦ ШТАМПАРИЈА
Штампа НИГП АБЦ ШТАМПАРИЈА
Влајковићева 8, 11000 Београд
Редакција прима пошту на адресу:
"Велика Србија", Француска 31,
11000 Београд

Рукописи се не враћају;
Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информисање под бројем 1104 од 5. јуна 1991. године. Министарство за информације Републике Србије 19. августа 1991. године дало је мишљење број 413-01-551/91-01 да се "Велика Србија" сматра производом из Тарифног броја 8, став 1, тачка 1. алинеја 10. за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

Карикатуре:
Синиша Аксентијевић

Спремни да "поступе по наређењу"

наоружањем које им је потребно. Тражимо да Слободан Милошевић не спречава уједињење Републике Српске и Републике Српске Крајине. Тражимо да Слободан Милошевић прогласи уједињење свих српских република у јединствену српску државу. Ако то не сме, ако то не може или ако то неће, тражимо да безусловно поднесе оставку”!

Громогласан аплауз ”оверио” је захтеве Стеве Драгишића.

У другом сату митинга микрофону је приступио Драган Тодоровић, председник Извршног одбора Српске радикалне странке за Србију, шеф београдских радикала и народни посланик.

Анализирајући прилике и неприлике у овој савезној Страдији и предлажући корените промене и Тодоровић је истакао листу захтева.

”Хоћемо државу у којој ће криминалци одговарати за почињени криминал и добити заслужене казне. Хоћемо државу из које нам неће одлазити деца да попуњавају колоније које су већ створене од Аустралије до Канаде. Хоћемо државу у којој ће пензионери бити сигурни да ће сваког месеца примати пензију а не милостињу. Хоћемо државу у којој ће приватник бити сигуран за свој капитал и обрт. Хоћемо демократску државу, државу реда и закона. Најзад, хоћемо јединствену српску државу”!

Када је пажња учесника митинга почела да попушта, пошто је било напорно стајати сатима на јаком сунцу, у првом тренутку наступио је Александар Вучић, Генерални секретар Странке.

Његове речи, изговорене надахнуто у једном даху, као стреле одапете у ”зликовце на грбачи народа”, подигле су тензију, извукавши из масе усклике одобравања и скандирања против тираније. Речи истекле из срца ушле су у срца окупљених а ”Слобо одлази”, ”Слобо одлази” тутњало је као грмљавина. Александар Вучић је ”оживео” митинг који је у том тренутку достигао врхунац.

”Ми смо за мир. Најпре бисмо га створили. Ослободили би српске земље, поставили српску војску на границе, па да видимо сме ли Турчин или усташа да удари! Никада нико не би смео”!

”Дедањски дахија треба да сиђе са трона власти. Слобо одлази, време је! Слобо одлази! Одлази, јер ако сам не одем, отераће те српски радикали”!

”Нећемо одустати и борићемо се до последњег. Никада, ничим и никако нас не могу улаштити. Ни нас ни вас. Ми смо једно, ми смо Србија! Живела слободна и демократска Србија”!

Када је завршио свој инспиративни говор, ”изборивши се” за најбољи утисак недеље, који су Странци поклонили и присутни учесници митинга и, касније, гледаоци НТВ Студија Б, Вучић је најавио и представио ”жену која се бескомпромисно бори против ове комунистичке немани, прву даму српске опозиције, потпредседника Странке Мају Гојковић. (По нама, Маја Гојковић није само прва дама српске опозиције већ и позиције која уопште и нема дама).

Маниром искусног политичара, мерећи сваку реч, госпођа Гојковић је сталожено одржала говор, који због

ограничености простора, нисмо у могућности да пренесемо у целости.

”Зашто је Слободан Милошевић својим диктаторским потезом склонио са политичке сцене Србије др Војислава Шешеља, Томислава Николића и остале челнике Српске радикалне странке. Зато што Слободан Милошевић мора овог тренутка, у политичкој тишини да се ценка са судбином српског народа у Републици Српској и Републици Српској Крајини”.

”Издајник Слободан Милошевић, свестан да води издајничку политику, несигуран у себе и несигуран у своје партијске колеге, наредио је да у Србији буде тишина, да Србија буде без оних који слободно мисле и који слободно говоре, да Србија буде без српских радикала”.

”Слободане Милошевићу, казнићемо вас за ову издају коју сада чините против српског народа. Нећемо трети диктатуру коју спроводите ви и ваша супруга”!

Маја Гојковић је била последњи говорник који је ускликом ВРЕМЕ ЈЕ најавила промене и закључила велики митинг Српске радикалне странке који се, као допринос борби против тираније једне породице, преселио у сећања и историју.

И заиста, ВРЕМЕ ЈЕ да српски радикали преузму бригу о будућности државе и народа јер су доказали да су спремни ”стићи и утећи и на страшином месту постојати”. Доказали су да нису ”књига са два слова” и да будућност и ново време националних подвига припадају часној, честитој, поштеној и великој Српској радикалној странци!

ВРЕМЕ ЈЕ за

**БОГАТУ СРБИЈУ
ДЕМОКРАТСКУ СРБИЈУ
ВЕЛИКУ СРБИЈУ**

